

HÁJEK

duben
2024

Naše noviny

OBSAH

■ Pozdrav

■ Kvíz

■ Program DSH

■ Zajímavosti

■ Literární dílna

■ Rozjímání

■ Povídka měsíce

■ Poradna pro vás

■ Zajímavosti

■ Info z domova

**Srdečně vítáme nové
obyvatele, kteří
nastoupili do našeho DS.**

*Hejmalová Zdeňka,
Charvátová Marie,
Kubů Eva,
Rebcová Věra,
Židoňová Božena.*

Zpravodaj Hájek vychází
v nákladu 200 výtisků pro potřeby
obyvatel Domova seniorů
Praha 4 Háje,
K Miličovu 734 a je neprodejný.
Na vydání spolupracují:
Dominik Petrlík,
Dagmar Zavadilová, ředitelka DS,
ve spolupráci s klienty DS.

DOMOV
PRO SENIORY
HÁJE

PRA
PRA
PRA
PRA

HA
GUE
GA
G

1) Milan Kundera (1. dubna 1929 – 11. července 2023) byl původem český spisovatel. Kvůli politické situaci ale roku 1975 emigroval a v zahraničí žil až do své smrti. Jaká země to byla?

- a) USA b) Francie c) Švýcarsko

2) 7. duben je v ČR Den vzdělanosti, který byl takto ustanoven na den, kdy Karel IV. vydal zakládací listinu Pražské univerzity (Univerzity Karlovy). Kterého to bylo roku?

- a) 1348 b) 1438 c) 1365

3) 2. dubna 1981 byl otevřen Palác kultury (dnes Kongresové centrum Praha). U které zastávky metra se tato budova nachází?

- a) linka A – Jiřího z Poděbrad
b) linka B – Českomoravská
c) linka C – Vyšehrad

4) Hans Christian Andersen (2. dubna 1805 – 4. srpna 1875) byl dánský spisovatel a jeden z největších pohádkářů (je autorem 156 pohádek). Které z těchto pohádek NEpatří mezi jeho dílo?

- a) Zlatovláška b) Ošklivé káčátko c) Princezna na hrášku

5) 6. dubna roku 1943 poprvé vyšla kniha Malý princ, kterou napsal Antoine de Saint-Exupéry. Jeden z nejznámějších momentů knížky je, když Malý princ žádá pilota o to, aby mu nakreslil:

- a) letadlo b) beránka c) růži

6) 21. dubna 1783 bylo v Praze slavnostně otevřeno Nosticovo divadlo, které ale dnes nosí jiné jméno. Jaké?

- a) Stavovské b) Švandovo c) Hybernia

7) 23. dubna 1836 vyšel v Praze Máj od K. H. Máchy (nákladem 600 výtisků). Jak se jmenoval hlavní hrdina?

- a) Jarmil b) Hynek c) Vilém

8) 12. dubna 1961 obletěl první člověk Zemi. Kdo to byl?

- a) Jurij Gagarin b) Neil Armstrong c) Vladimír Remek

9) Joseph Pulitzer (10. dubna 1847 – 29. října 1911) patřil mezi velmi významné osobnosti svého oboru a také byl iniciátorem tzv. Pulitzerovy ceny, která uděluje vyznamenání ve stejném oboru. O jaký obor se jedná?

- a) architektura b) žurnalistika c) kriminalistika

10) Vltava je druhá symfonická báseň z cyklu Má vlast skladatele Bedřicha Smetany. Premiéru měla 4. dubna 1875. Jak se nazývá další symfonická báseň z tohoto cyklu?

- a) Šárka b) Bára c) Petřín

*Vážený čtenáři a luštitelé,
na otázky z březnového kvízu
odpovědělo 20 čtenářů.*

Deset správných odpovědí měli:
Danuše Hrubá, Ilona Bednářová,
Marie Blažková,
Marie Černohorská,
Danuše Hrubá, Jan Sedlmayer.
Devět správných odpovědí měli:
Přemysl Červenka, Danuše
Měšťanová a Tým A3.
Osm správných odpovědí neměl
nikdo.

GRATULUJEME!!!

Nejvíce vás potrápily otázky
č. 3 a 8.

Důležitá informace: vyplněné kvízy
je nutné vhodit do schránky na
oddělení A0 nejpozději do 20.
v daném měsíci. Později vhozené
kvízy už nemohou být započítány
a uvedeny v časopisu Hájek, a to
z důvodu uzávěrky a tisku
časopisu.

Zde si můžete přečíst správné
odpovědi.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

1. B – Pábitel.
2. C – Lysá hora.
3. A – 2013.
4. C – Argentina.
5. A – v New Yorku, r. 1909.
6. C – Myšlenky o výchově.
7. B – Z vrby jívý.
8. A – Trizomii 21. chromozomu.
9. C – 19. března.
10. A – 1. března.

PROGRAM DS HÁJE

3. 4. středa 10:00 SÁL

DŮVĚRNÍCI

Dubnové setkání zástupců obyvatel s vedením domova.

3. 4. středa 14:00 SÁL

HUDEBNÍ KLUB

Zveme vás na medailonek o známém českém hudebníkovi a skladateli Petru Spáleném, pořadem nás provede Lucka Blahoňovská.

4. 4. čtvrtek 10:00 SÁL

PETR VELETA

Jste srdečně zváni na aktivní dopoledne spojené s poslechem hudby, pohybem a zábavou, kterým nás provede pan Petr Veleta.

7. 4. neděle 15:30 KAPLE

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA PRO VĚŘÍCÍ I NEVĚŘÍCÍ

Téma: Ohlédnutí za Velikonocemi

Velikonoce jsou především o radosti ze vzkříšení, o vítězství nad smrtí a o naději na nový život.

9. 4. úterý 10:00 SÁL

SETKÁNÍ S TAJEMNÝMI SOVAMI

Přijďte se podívat na přednášku a ukázkou sov z rodinné záchranné stanice Penthea, která funguje a pomáhá dravcům již bezmála 25 let.

11. 4. čtvrtek 10:00

SVĚTOVÝ DEN PARKINSON

Každoroční setkání u příležitosti světového dne Parkinsonovy nemoci spojené se sportovními aktivitami, osvětou, zábavou a doprovodným programem.

15. 4. pondělí 14:00 VELKÁ ZAHRADA

JIŘÍ HELEKAL

S kytarou a táborovým ohněm se sejdem ve velké zahradě a zazpíváme si písně, které známe.

17. 4. středa 14:00 SÁL

CESTOVATELSKÝ KLUB

Tentokrát zamíříme do italského metropolitního města Neapol s krásným výhledem na Monte Vesuvio, pořadem nás provede Lucka Blahoňovská.

21. 4. neděle 14:00 SÁL

KONCERT PRO KLASICKÉ NÁSTROJE

Přijďte si poslechnout hudební vystoupení ve složení tří klasických hudebních nástrojů - houslí, violoncella a pianina.

21. 4. neděle 15:30 KAPLE

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA PRO VĚŘÍCÍ I NEVĚŘÍCÍ

Téma: Milost jako lék

O Bohu, který nás zve k naplněnému životu a který nedává černé puntíky ani medaile za zásluhy.

24. 4. středa 14:00 SÁL

PAMÁTKY VE STÍNU IV.

Zveme vás na další přednášku paní Stanislavy Mickové na téma památky ve stínu - část čtvrtou.

25. 4. čtvrtek 10:00 VELKÁ ZAHRADA

ZOOTERAPIE

První společné setkání s terapeutickými zvířaty paní Bukričové ve velké zahradě domova.

26. 4. pátek 10:00 SÁL

CIRKUS SENIOR

Přijďte se pobavit, potrápit, potrénovat a hlavně potěšit s našim cirkusovým lektorem Adamem Jarchovským.

Milí čtenáři, milí zahrádkáři,

tak se opět setkáváme po několika zimních měsících, které jsme strávili příjemným přemýšlením o tom, co bychom chtěli na jaře zasadit a čím bychom se chtěli v letošním roce na našich záhonech potěšit.

VÝSADBA A PÉČE O ROSTLINY

V předchozím měsíci jsme vysadili společně s Luckou semínka zeleniny (rajčata, papriky, kedlubny, okurky), která budou v měsíci květnu v podobě sazeniček připravená pro výsadbu v našem krásném skleníku. Musíme si připomenout, že loňský pěstitelský rok 2023 byl mimořádně úspěšný na úrodu plodové zeleniny. Náš skleník byl doslova obsypán rajčaty a paprikami. Dokonce se nám podařilo ochránit naši úrodu před případnými škůdci bez použití chemie. Za což děkujeme všem zahrádkářům a obdivovatelům našeho skleníku, protože byli dobrými a pečlivými pozorovateli našich rostlin a pravidelně skleník větrali a zalévali.

Dále plánujeme zasít semínka kořenové zeleniny (mrkev, petržel, celer a řepu) a doufáme, že vypěstujeme tuto zeleninu pro potřeby našeho kulinářského klubu.

Tento měsíc bychom chtěli začít se setím květinových semen letniček a trvalek kvetoucích v létě a na podzim. Trvalky kvetoucí na jaře je vhodnější vysazovat až po odkvětu. Semínka budeme vysazovat do malých domácích pařenišť. Připravíme je tak ke květnové výsadbě do skleníku nebo do truhlíku na balkoně.

Dále bychom měli začít pečovat o balkonové rostliny, zejména ty, které jsme uložili k přezimování do tmavších a chladnějších místností. Případně jsme tyto rostliny nechali přezimovat v rozích balkonů obalené textiliemi

proti mrazu. U takových rostlin je třeba odstranit odumřelé části a rostliny podle potřeby seříznout. Je třeba odstranit ze zeminy u kořenů zahnívající staré listy. Sledujeme, zda se neobjeví škůdci. Pokud ano, co nejrychleji se je snažíme zlikvidovat. Zároveň je vhodný čas na přesazení takto přezimujících balkonových rostlin. Tak ošetřenou, případně přesazenou rostlinu umístíme na osluněnější a dobře větrané místo na balkoně (ne do mrazivého průvanu). Podle potřeby zvýšíme zálivku.

PLÁN NA ROK 2024

Začátkem tohoto měsíce nás čeká „Zahajovací schůze našich zahrádkářů“ – termín najdete v plánovaných akcích na zadní straně časopisu Hájek.

Na schůzce si potvrdíme:

- rozdělení skleníkových záhonů;
- rozdělíme si sazenice ze semínek;
- objednáme sazenice;
- rozdělíme si nové vyvýšené záhony, které jsou plánované na terasu a zahradu DS, zároveň se dohodneme, čím je osadíme.
- dohodneme termín osazení skleníku (truhlíky ve skleníku a vedení vody ve skleníku je opravené, nová zemina je objednaná).
- podle návrhu paní Měšťanové se dohodneme, zda bude mít někdo zájem o objednání sloupovitých ovocných stromků.
- vyrobíme si jarní dekorace do truhlíků.

Pěstování zdar Ella a Lucka

Valencie je město, ležící na Costa del Azahar (volný český překlad Pobřeží pomerančového květu), což je průmyslová oblast při Valencijském zálivu. Počtem obyvatel je třetím největším městem ve Španělsku. Město leží na řece Turia, přibližně uprostřed cesty mezi městy Castelló de la Plana a Alicante. Město mělo v roce 2008 810 000 obyvatel. Počet obyvatel městské aglomerace Valencie byl v roce 2000 kolem 1 012 000 lidí. Celkový počet obyvatel (zástavba a satelitní města) byl v roce 2005 1 623 724 obyvatel.

Valencie byla založena při římské kolonizaci roku 138 př. n. l. za konzula Decima Iunia Bruta Callaica, a to pod názvem Valentia Edetanorum. Po osmi stoletích, v roce 711, obsadili město Arabové, kteří sem přinesli také svůj jazyk, zvyky, islámské náboženství a právní řád. Arabské panství se udrželo půl tisíciletí; v roce 1238 král Jakub I. Aragonský město dobyl a půdu rozdělil mezi šlechtu, která se účastnila jeho tažení. Jakub zavedl nové zákony, takzvané valencijské furs (španělsky fueros), jejichž platnost se rozšířila na celé Valencijské království. Platnost furs ukončil v 18. století španělský král Filip V.: mělo jít o trest za to, že se Valencie spojila s císařem Karlem VI. ve válce o dědictví španělské.

Po období stagnace začalo město v 2. polovině 19. století rychle růst za někdejší hradby, které byly zbořeny. Během španělské občanské války byla Valencie krátce hlavním městem druhé španělské republiky, poražené nakonec fašisty. Teprve v roce 1982 byla obnovena valencijská autonomie, čímž vzrostl i význam Valencie jako jejího hlavního města.

Literární dílna

Jarní radost – Ilona Bednářová

Podívej se!
Bledule, bledulka!
Vyrostla nám první něžná
kytička!
Každý další den přibude
světla i sluníčka.
Z radosti vznikla také
tato básnička.
V parku bude zas obsazená
každá lavička.
Volám na dědečka i babičku:
„Pojďte se projít do parku,
máte tam volnou lavičku!
Posadte se na chvíličku.
Bude mít radost a rozzáří
se ještě víc, až uvidí
vás venku, naše milé
jarní sluníčko.

U pískových skal – Marie Vaňková

U pískových skal malý domek stál. Kolem plno stromků stálo, na sluníčko se usmívalo. Větvemi vítr povíval a do domku se díval. V tom domku pět dětí žilo a s maminkou na tatínka myslelo. Tatínek v daleké zemi pracoval, aby se jim lépe žilo, tak domů peníze posílal. Jednoho dne domů přišla zpráva, že tatínka zem zasypala, když v jednom dole na zlato zem horníky zavalila. Byla to hrozná zpráva a maminka z toho smrt měla. V tom domku pět dětí zůstalo samo a teď i na maminku vzpomínalo. Co počnou si tu tak samy, vždyť jsou ještě malé? I zželelo se jedné mladé paní těch sirotek a vzala si je k vychování. Ona i manžel peníze měli, ale děti neměli, ale dobré srdce měli. A tak pět dětí přijali a dobře je vychovali, a když byli starší, tak děti se o ně také dobře postaraly. Dobro se má oplácet, ale je to tak v životě vždy?

Marie Vaňková – Vodník

Na obloze svítí měsíc, pod ním tmavý les. U lesa tam stojí domek, kdopak to tam přebývá? Vypadá to, že je prázdný, z komína se nekouří. Jen u blízkého rybníka, na vrbě, tam sedí vodník, bafá z dýmky a kouř letí v dál. Z fráčku kape voda a dělá kola nedaleko hrnečků, které v kořenech vrby jsou ukryté. Copak je tam, panečku? Tam jsou skryté duše, právě z toho domečku. Vodník je tam uložil, aby lidem posloužil. Nebyli to hodní lidé, kteří tady bydleli. Svoje děti bili a pak je z domu vyhnali. Vodník, který všechno z vrby viděl, už toho měl dost, a tak jednoho dne oba rodiče zatáhl k vodě a tam je utopil. Jejich duše do hrnečků dal a pozoroval domek dál. Dlouho tam byl klid, z komína se nekouřilo, všude ticho bylo. Až jednoho dne, z komína šel dým. Vodník na vrbě zpozorněl, bafl dvakrát z dýmky a šel se podívat, kdo tam zatopil. Opatrně přišel k domečku a podíval se dovnitř okýnkem, a koho tam uviděl, božíčku? Byli to dva hoši, pěkně urostlí a dvě panenky růžolící. Byli to synové těch, co kdysi utopil, a přivedli si domů ženy, aby tady všichni přebývali. Všichni tu teď v lásce žili a děti se jim narodily. Rodiče je měli rádi a na své mládí vzpomínali, jak jejich rodiče byli na ně zlí a z domečku je vyhnali. Oni světem bloudili a až teď se domů vrátili. Teď v domečku byl slyšet smích a dětské štěbetání a plno lásky kolem. Na vrbě seděl vodník a z dýmky bafal dál a radostně se usmíval, že to tak dobře dopadlo, a z fráčku kapala mu voda dál a dělala kola kolem hrnečků, které v kořenech vrby voda ukrývala.

Růže – Ludmila Šimková

Růže mého dětství byla růže stolistá v zahrádce mé babičky. Množství jejích světlounce růžových lístečků připomínalo sukničku tanečnice.

Jednoho léta jsme jeli na týdenní prázdninový pobyt se školou do Itálie. Jeli jsme až za Neapol do malé rybářské vesničky, a to autobusem. Denně jsme se koupali v moři, navštívili jsme Neapol, byli jsme na sopce Vesuv. Zúčastnili jsme se procesí ke kapli sv. Sebastiana, ochránce námořníků a rybářů, stojící na kopci nad mořem. Odtud byl úchvatný pohled na širé moře. Při cestě zpátky moje nohy zkolabovaly, nesnesly tak dlouhou cestu autobusem. V Římě jsme měli osmihodinovou přestávku a lékařka, která s námi jela, nařídila, že musím celou dobu chodit a nesmím sedět. A tak jsem viděla nočně osvětlený starý Řím s Koloseem, noční osvětlený Andělský hrad, náměstí s Chrámem sv. Petra, noční Fontánu di Trevi.

Před odjezdem autobusu jsem chodila s krásnou dívkou ulicemi poblíž autobusu a potkaly jsme prodavače růží. Tak ráda bych byla růží koupila, ale neměla jsem již dostatek peněz. Při našem procházení jsme opět prodavače růží potkaly a on nám opět růže nabízel. Při našem třetím setkání mně prodavač růží sám malou žlutou růží daroval. Celou cestu jsem růží opatrovala. Po odkvětu růže jsem ji usušila a měla ji na polici u mého milovaného klavíru.

Moje životní přání bylo vidět Svatou zem, vidět Izrael. A jak postupně přibývala léta, smířovala jsem se s tím, že Izrael neuvidím. A náhle přišla moje dcera a oznámila mně, že k mým sedmdesátinám mně koupila týdenní pobyt v Izraeli. Pobyt v Izraeli pro mne znamenal obrovský životní náboj. Celý rok jsem nebyla nemocná.

Hned druhý den po návratu z Izraele jsem doprovázela mladou zpěvačku na pěvecké soutěži. Hrála jsem náročný doprovod k árii Zuzanky z Mozartovy opery Figarova svatba. Hrál se mně skvěle a říkala jsem si, že hrajeme a zpíváme o cenu a také to tak bylo. Pěvecký doprovod je spoludýchání s pěvcem, jakoby dvě bytosti navzájem souzněly.

Své sedmdesáté narozeniny jsem slavila poslední den pobytu v Izraeli v tehdy nově vznikajícím přímořském letovisku u Rudého moře, v Ejlatu. Po slavnostní večeři jsem dostala nádhernou kytici růží, které opojně voněly svou chladnosladkou vůní. Z Ejlatu jsme jeli přes měsíčním svitem zalitou Negevskou poušť s jejími četnými pahorky do Tel Avivu. Na letišti v Tel Avivu se všechno muselo dávat do detektoru a já jsem si říkala, že kytice bude poškozena. A stala se věc nečekaná – celníci krásnou kytici růží do detektoru nedali. V letadle daly letušky růže do nádoby s vodou. Spolucestující se usmívali a radovali se se mnou. Chvilí jsem si užívala, jaké je to být celebritou.

Královna květin růže mne provází při stále hlubším poznávání smyslu umění – krásy.

Drazí přátelé,

jak často si lidé kladou důležitou otázku: Existuje Bůh, nikdo Boha neviděl, nemají křesťané jen nějakou iluzi, které věří? A jak si můžeme toho Boha vůbec představit? Láska je také těžko popsatelná, a přece existuje, není to jen nějaká iluze. Zajímavá je legenda L. N. Tolstého: „Uvidět Boha“. Slavný ruský spisovatel nám to vypravuje nádherným způsobem. Jeho hezké podobenství je užitečné a prospěšné, abychom pochopili, že je jeden Bůh, dárce života, že Bůh stal se člověkem v Ježíši Kristu. A samotná legenda stojí za hluboké zamyšlení. – Jednou žil na daleké Rusi král. Byl to dobrý král, mnoho pro své poddané udělal, a nevedl žádné války. Tak si žili dobře, král i jeho národ, a lid krále miloval. Když král zestárnul, začal být nespokojený: „Mnoho zemí jsem procestoval, všechno, co je na světě pozoruhodné, jsem viděl, ale toho největšího, Boha, toho jsem nespátřil. Jestli mi chcete dopřát, abych mezi vámi šťastně umřel, ukažte mi ještě Boha. Po ničem jiném už netoužím.“ – Celý národ se řadil a namáhal, jak králi vyhovět. Učenci a kněží začali spisovat moudré řeči a teologická kázání, malíři malovali obrazy a symboly, básníci vymýšleli metafory, ale králi to stále moc nic neříkalo, nevěděl si s tím rady: Boha neviděl. Tu přišel z venkova pastýř. Pastýři mají čas přemýšlet, a tak, jsou-li bystrého rozumu, ledacos vymyslí. Náš pastýř vyvedl krále ven z paláce a řekl mu: „Podívej se na slunce!“ Král se podíval, ale hned zrakem ucuknul: „To nejde, to bych oslepl!“ – „Tak, jak vidíš, králi“ – povídá ten pastýř, – „slunce je jen nepatrný kousek Božího stvoření, nepatrné dílo velikého Boha a nemůžeš na ně pohlédnout, abys neoslepl. Jak chceš svýma očima vidět samého stvořitele, Boha?“ – Tohle král pochopil a uznal. Ale hned pastýře prosil, když je tak chytrý, aby mu ještě zodpověděl další otázku, která mu vrtá hlavou: „Pověz mi, pastýři, co bylo před Bohem? Co bylo dřív, než byl Bůh?“ – Pastýř řekl králi: „Začni počítat, pěkně od začátku!“ – Král začal: „Jedna, dvě, tři...“ – „Ne,“ řekl pastýř: „Začni od samého začátku, ještě před jedničkou!“ – „Ale to přeci nejde, před jedničkou přece už žádné

číslo není, tam už je jen nula!“ – „Vidíš,“ – řekl pastýř – „před Bohem také nic není. Bůh je počátek všeho, co je.“ – „Už rozumím,“ radoval se král. – „Ted' mi ještě pověz, co nevím: Co Bůh dělá? Co dělá Bůh s námi lidmi?“ – „I na to je odpověď lehká“, řekl pastýř. – „Ale musíš z trůnu dolů a vyměnit si se mnou šaty!“ – Když to král udělal, sám už pochopil: „Už rozumím. Bůh to dělá právě tak, jako já ted'! Sestupuje ze svého věčného trůnu, přijímá šat a podobu člověka. Slouží lidem a dělá z nich děti královské.“ Tak jako král v té pěkné legendě, tak mohli před dvěma tisíci roky vidět Boha: V Pánu Ježíši se Bůh stal člověkem. Kdo viděl Ježíše, viděl vlastně i Otce. Kdo slyšel Ježíše a uvěřil mu, ten přijímal, a i v dnešní době přijímá jeho Ducha. Ježíš i nám všem sděluje: „Já jsem cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, zdali byste i mého Otce“ (Jan 14,6–7). Jak často my lidé si komplikujeme život. Jak jednoduché by bylo oslovit duchovní osobu, která přichází do vašeho společenství. Ježíš potřebuje nás všechny, abychom dělali tento svět lidštějším, aby dobro a láska zářily kolem nás, abychom společně pokračovali v tom, co on na světě započal. Protože Ježíši Kristu na nás a na našem světě záleží.

Váš jáhen Pavel Urban

*„Milí čtenáři,
v naší kapli jsme nedávno vytvořili pietní místo,
které slouží k vzpomínce na obyvatele, již nás
opustili. Toto místo nabízí klidné prostředí pro
osobní zastavení a zamyšlení.*

*Na pietním místě je umístěna vzpomínková
kniha, do které může každý z našich klientů,
zaměstnanců a návštěvníků zapsat své osobní
vzkazy těm, kteří nás opustili. Tato kniha se
stává jakýmsi společným památníkem, kde se
setkávají slova úcty, vděku a lásky.*

*Svou vzpomínku můžete vyjádřit také
rozsvícením svíčky, které jsou v kapli k tomuto
účelu přichystány. Svíčky jsou z bezpečnostních
důvodů elektrické. Děkuje.*

Rozloučili jsme se:

Kubíčková Magdaléna, Richterová Věra,
Volák Jindřich, Zernerová Věra.

1. SEŘAĎTE NÁSLEDUJÍCÍ KVĚTINY PODLE ABECEDY A POTÉ ROZHODNĚTE, KTERÉ Z NICH PATŘÍ MEZI JARNÍ KVĚTINY.

Narcis, slunečnice, lilie, sněženka, levandule, petrklíč, tulipán, kopretina, bledule, gerbera, krokus, pivoňka, pampeliška, fialka, mečík.

2. KE KAŽDÉ TROJICI PŘÍDAVNÝCH JMEN NAPIŠTE JEDNO PODSTATNÉ JMÉNO, KTERÉ SE KE VŠEM TŘEM BUDE HODIT. PŘ. kuří, vrání, volské – OKO.

Ruská, italská, pistáciová –
 Třináctá, svatební, zámecká –
 Slepecká, vycházková, francouzská –
 Ozubené, mlýnské, jízdní –
 Jedlá, mycí, jedovatá –
 Nárazový, stříbrný, severní –
 Zrající, strouhaný, smažený –
 Smíšený, hluboký, listnatý –
 Vystřelovací, zavírací, pilkový –
 Suché, stolní, šumivé –

3. ZAPAMATUJTE SI PEČLIVĚ, KDO MÁ SVÁTEK PRVNÍ DNY V DUBNU. PO ZAPAMATOVÁNÍ JMÉNA ZAKRYJTE A SNAŽTE SE JE VYJMENOVAT.

1. 4. – Hugo
2. 4. – Erika
3. 4. – Richard
4. 4. – Ivana
5. 4. – Miroslava

4. SLOVNÍ ÚLOHA – Na záhonu kvetly tulipány. Anežka jich třetinu utrhla a 16 jich tam zůstalo. Kolik tulipánů by na záhonu zůstalo, kdyby jich místo třetiny utrhla čtvrtinu?

5. NAPIŠTE NĚCO, CO:

- má žlutou barvu –
- voní –
- je hořké –
- vydává nepříjemný zvuk –
- je hebké –
- potřebuje dlouhou přípravu –
- se snadno rozbije –

6. DOKRESLETE PRAVOU PŮLKU JARNÍCH KVĚTIN A POJMENUJTE JE.

Sedmero zdravého koření: Posílí imunitu a zlepší trávení!

Silnější imunita, zdravější trávení a rychlejší metabolismus? Koření umí mnohem víc než jen ochutit připravovaný pokrm. Po čem byste měli sáhnout, až budete vařit příště? Dáváte přednost pořádně okořeněným jídlům? Pak děláte radost nejen chuťovým buňkám, ale celému organismu. Některé druhy koření jsou totiž pro lidské zdraví velmi prospěšné. Co by nemělo ve vašich kořenkách chybět a co všechno sušené aromatické části rostlin dokážou?

Kurkuma na záněty

Jedno z nejzdravějších koření je kurkuma. Jedná se o velmi silný antioxidant, který posiluje imunitní systém, podporuje trávení a bojuje proti zánětům. Blahodárně působí na funkci jater, chrání slinivku břišní i srdce, zlepšuje funkce mozku a prospívá zdraví pokožky. Pochutnat si na ní můžete třeba v jogurtových dipech nebo nejrůznějších přílohách, od rýže přes brambory až po kuskus či quinou.

Skořice pro lepší zažívání

Skořici má většina lidí spojenou s obdobím Vánoc, její využívání se ovšem vyplatí celoročně. Je to skvělý antioxidant, podporuje zažívání, usnadňuje léčbu viróz, snižuje krevní tlak a reguluje cholesterol i cukr v krvi. A podle některých studií pozitivně ovlivňuje efektivitu metabolismu. K dostání je skořice celá a mletá. Celá bývá aromatictější a hodit se vám bude při výrobě domácích omáček, kompotů, jablečných náplní nebo punčů. Mletou zase oceníte v jogurtu, při pečení a vaření sladkých kaší. A můžete si z ní udělat i domácí čistící masku pro mastnou pleť.

Kajenský pepř pro regulaci cukru

Nenechte se zmást, kajenský pepř má s pepřem sice stejné jméno, ale jedná se o jinou rostlinu. Získává se z jednoho druhu chilli papriček, má silné antibakteriální účinky, zlepšuje cirkulaci krve, snižuje hladinu cukru v krvi, reguluje cholesterol a příznivě ovlivňuje trávení. Využijete ho při přípravě indických a mexických pokrmů, výborně se hodí třeba do fazolí, plněných tortill, omáček, k masu nebo do některých čokoládových dezertů.

Zázvor proti nachlazení

Díky tomu, že dokáže skvěle zahřát, je u nás zázvor oblíbený hlavně ve formě čaje. Posiluje imunitu, pomáhá v boji s nevolnostmi, nachlazením i bolavým krkem. Navíc zmírňuje bolesti kloubů a svalů a působí protizánětlivě. Pozor si ale dejte na množství, doporučuje se konzumovat maximálně jeden gram sušeného zázvoru denně. Jako koření najde využití především v receptech asijské kuchyně, zejména pak v masitých a rybích pokrmech. Neztratí se ani při přípravě perníku, sladkých pokrmů či při dochucování kompotů.

Pepř na podporu metabolismu

Oblíbené pokrmy lze také dochutit černým, zeleným, červeným či bílým pepřem. Všechny se získávají ze stejné rostliny a na zdraví mají blahodárné účinky. Nejoblíbenější je černý pepř, ten se sklízí ještě před dozráním, svou barvu získává při sušení. Podporuje metabolismus a činnost mozku, zlepšuje trávení, zastavuje průjem a ulevuje od nadýmání. Bílý pepř pochází ze zralých plodů, je jemnější a aromatictější. Má stejné účinky jako černý pepř, navíc je močopudný a zlepšuje tvorbu žlučových kyselin. Hodí se i do světlejších omáček a můžete si z něj vyrobit pleťovou masku. Na pravidelné vysoké dávky pepře by si měli dát pozor lidé užívající léky na vysoký tlak, snížení krevní srážlivosti a vysoký cholesterol.

Kardamom jako afrodiziakum

Kardamom pomáhá proti žaludečním křečím, zmírňuje pálení žáhy a bojuje se zácpou. Má antibakteriální a antiseptické účinky a je považován za afrodiziakum. Oblíbený je zejména v indické kuchyni, kde se přidává do pečiva, koláčů, polévek i hlavních jídel. Hodí se také do likérů a ověřenou kombinací tvoří s kávou. Společně povzbuzují trávení a vyvolávají pocity radosti i spokojenosti, proto si ho zkuste přimíchat do horké nebo ledové kávy.

Daniel Defoe – Robinson Crusoe

(Život a podivuhodné příběhy námořníka z Yorku – první vydání je z roku 1719)

Přeložil Miloš Maixner

Anglický spisovatel Daniel Defoe je považován za zakladatele literárního žánru robinsonáda. První literární robinsonády vznikaly v průběhu 18. století, šlo o klasickou dobrodružnou literaturu, která ale často měla i vzdělávací charakter a věnovala se i sociálním otázkám a psychologickým problémům. K dalším slavným robinsonádám patří např. *Dva roky prázdnin* nebo *Tajuplný ostrov* od Julese Verna. Česky vyšel *Robinson Crusoe* ve více než stovce vydání, poprvé roku 1797 a první vydání vycházela z německých adaptací. Překlad z angličtiny vyšel až o sto let později. Několik současných generací čtenářů je odchováno úpravou J.V.Plevy, která ovšem řadu sociálních i duchovních a náboženských motivů, které jsou pro vyznění románu důležité, vypouští, a to zejména proto, že Pleva cílil svou verzí na dětského čtenáře, jeho pojetí ovlivnila i doba vzniku této verze – Plevova adaptace s ilustracemi Zdeňka Buriana vyšla roku 1956. *Robinson Crusoe* ale není původně určen dětem, obsahuje mnoho i dnes aktuálních úvah na téma sociální spravedlnosti i procesu duchovního vyprávání. *Robinson Crusoe* byl mnohokrát ztvárněn i ve filmu, včetně animované verze určené dětem z roku 2016.

(Úryvek z III. kapitoly)

Rozmysliv vše zrale a opravdově, dospěl Robinson k názoru, že se pustil do nejnesmyslnějšího dobrodružství svého života. A to zrovna tak nesmyslně a zrovna nepřičetně, jako tehdy, když v Hullu docela znenadání přistoupil na ztřeštěnou nabídku Bobovu a ujel z domova, nevěda proč a kam. Slova Bobova otce zatanula mu na mysli. Takový ztřeštěnec jako on nemůže opravdu dobře skončit.

Ted', když je na nejlepší cestě k bohatství a když měl jistotu, že v několika letech bude moci činit, cokoliv mu nálada a touha srdce vnuknou, pustí se do podniku, v němž kromě všech nebezpečí námořní cesty čeká ho ještě nebezpečí podloudného obchodu. Pod dojmem těchto úvah rozhodl se učinit aspoň vše možné, aby výsledky jeho námah nebyly ztraceny. Sepsal skutečnou poslední vůli, v níž odkázal pro případ své smrti všechn svůj majetek svému dobrodinci kapitánovi jako univerzálnímu dědici s podmínkou, že si ponechá jenom polovinu a druhou prodá a výnos odevzdá Robinsonovým rodičům. Do Robinsonovy smrti anebo i návratu pak měl tím nad jeho jméním vrchní dozor a správu a dostávat za to polovinu čistého výnosu.

Loď byla vypravena velmi brzy, zboží dodáno a Robinson chystal se na cestu, nedočkav se ani, jak doufal, návratu svého kapitána. V mrzuté náladě vstoupil na palubu a 1. září 1659, právě osm let po dni, kdy v Hullu nastoupil svoji první nešťastnou pouť, vyplul na novou svoji odyseu.

Loď byla dobrá, stopadesátitunová oceánská loď portugalského typu, ne právě zvláště rychlá, ale schopná pojmout množství zboží v prostorném svém břiše, což bylo pro obchod s černochoy nejdůležitější. Byla vyzbrojena šesti dobrými děly a posádku tvořilo čtrnáct mužů kromě kapitána, plavčíka a „superkarga“(*) Robinsona.

Náklad byl velmi lehký – korálky, perly, lastury, zrcátka, hračky, trety, ozdoby, nože, nůžky, sekerky a sekery, a podobné věci, jež jsou černochoům vítány. Cesta vedla nejprve přímo k severu podél pobřeží, aby asi na jedenáctém stupni severní šířky odbočila k východu, k Africe. Byla to obvyklá cesta plachetních lodí v tomto ročním období, neboť slibovala nejhladší plavbu a nejvhodnější vítr. Jenomže snad byla nastoupena trochu dříve, nežli bylo pravidlem. Přes strašlivé vedro u brazilského pobřeží plynula docela hladce a za velmi dobrého počasí.

Od mysu Sv. Rocha zamířili k severovýchodu, nechávající ostrov Fernando de Noronha východně a míříce rovnou k ostrovům Kapverdským. Po dvanáctidenní plavbě přepluli rovník a měli právě půl cesty za sebou, když byli náhle zachvázeni strašlivou vichřicí. Zuřivý vítr vyvedl je úplně z jejich směru. Nezbylo jim nežli plout s větrem, aby nebyli rozdrceni jeho prudkostí. K tomu se vítr točil a měnil směr. Počal od jihovýchodu, přeskočil na severozápad a ustálil se pak na severovýchodu. Mraky znemožňovaly veškeré zeměměrné pozorování a nebylo možno určit ani přibližně, do kterých končin oceánu byli zahnáni.

Za této dvanáctidenní bouře, kdy jim bylo každou hodinu zápasit o život, ztratili tři životy. Nejdříve zemřel jeden námořník horečkou. Pak byl jiný zároveň s plavčíkem smeten vlnami do moře, aniž bylo možno pomyslet na jeho záchranu. Loď byla úplně bezmocná a vše, co mohli činit, bylo, že čerpali vodu a snažili

se udržet loď dobře před větrem. Dvanáctého dne ztišila se bouře a mraky se počaly rozhánět. Kapitán mohl provést zase první měření a našel, že se nalézají pod jedenáctým stupněm severní šířky, ale dvaadvacet stupňů západně od mysu Sv. Augustina, někde poblíže pobřeží Guyany nebo nad severní Brazílií mezi ústím Amazonky a Orinoka.

Kapitán pověděl o celé věci Robinsonovi, jenž jakožto zástupce majitelů lodi představoval pána rozhodujícího o jejím osudu. Robinson by se byl chtěl vrátit, protože byla loď zle zřízena a zásoby příliš ztenčeny. Ale kapitán nechtěl o tom slyšet. Nevěřil, že by tuto plavbu mohli vydržet. Prostudovali tudíž mapu a rozhodli, že bude nejlépe vyhledat nejbližší místo, kde by bylo lze loď opravit a znovu zásobit. Shledali, že to je ostrov Barbados v Karibských ostrovech. Zamířili tedy k němu, držíce loď tak, aby se vyhnuli protivnému proudu Golfskému, a doufali, že se asi za čtrnáct dní dostanou k tomuto novému cíli, kde naleznou vše, čeho měli zapotřebí. Rychlá plavba byla nemožná v těchto končinách, kde mořské proudy škodily směru a kde vítr zřídka vál příznivým směrem.

Ale když se dostali na 12°18' severní šířky, byli přepadeni novou bouří, která je chytla od východu a hnala s takovou silou, že by ani zdravá loď nemohla pomýšlet na odpor. Brzy byli mimo okruh civilizovaných přístavů a plni obav, že se loď roztříští v těchto neznámých vodách o některé skalisko nebo ostrovní mělčinu.

A tu zaznělo jednoho rána volání: „Země!“

Ale ani kapitán, ani Robinson nevyběhli ještě na palubu, když ucítili a uslyšeli pod sebou praskot a hřmot nárazu – loď najela plnou silou na písčinu, v níž uvázla. Vlny hnaly se přes pevně sedící loď a zaplavovaly ji tak, že nezbylo nežli hledat ochranu v kabinách a čekat, zdali loď vydrží, anebo bude rozbita. Kdo nezažil, nemůže si představit toto strašlivé postavení. Nevěděli, kde jsou, a nevěděli, nerozbit-li se jim loď v nejbližší minutě nadobro. Vítr se sice již od několika hodin poněkud mírnil, ale byl dosud dosti silný a vlnobití právě při břehu jistě dosti vzteklo, aby loď v několika hodinách rozbilo na kusy, neobrátil-li se směr větru.

Ale mimo naději loď vydržela a vítr se tišil čím dále tím zřejměji. Leč kapitán se obával vln, které jakoby v takových chvílích poblíže břehu zuřily tím více. Rozhodl se pokusit se aspoň o záchranu holých životů. Hlavní člun lodi, visící na zádi, byl v bouři rozbit a ztracen. Druhý člun byl na palubě, ale za tohoto moře bylo spuštění velmi nejisté. Leč nebylo času k váhání. Loď se mohla co chvíli rozpadnout, a někteří námořníci tvrdili, že je již puklá a že se rozpadne co nejdříve. S ohromnou námahou podařilo se spustit člun na vodu. Všech jedenáct lidí skočilo do něho a odrazili od lodi.

Byl to těžký úkol a Robinsonovi se zdálo, že je na tomto křehkém člunku smrt v rozlícených vlnách ještě jistější nežli na lodi. Ale člověku je v nebezpečí vždy lépe, dělá-li něco pro svou záchranu, byť nesmyslného, nežli čeká-li přihlížeje nečinně, jak jej živly pomalu ohrožují záhubou.

Veslovali ze všech sil, ale v srdci cítili, že je to všechno nadarmo. Bylo jasno, že nebude-li člun vlnami převržen, bude jimi dojista rozbit příbojem na skaliskách pobřeží. Přesto pracovali ze všech sil, ženouce se tak vlastním přičiněním zkáze vstříc.

Nevíděli ani, je-li břeh skalitý anebo je-li to písečná mělčina. Jedinou nadějí bylo, že se ocitnou v nějaké zátoce anebo v ústí řeky, anebo že se dostanou do závětří za nějakým skalním ostrohem.

Veslovali tak asi půlhodiny, když se přihnala nezvykle vysoká vlna. Její přiblížení naplnilo plavce takovým zděšením, že se dali do křiku a že ztratili vládu nad vesly. Bílý hřeben zasáhl loď a člun se převrhl a rozházel svůj obsah na všechny strany.

Robinson byl velmi dobrým plavcem, ale v těchto vlnách byla lidská síla pramálo platná. Nežli mohl nabrat dech, cítil, jak ho vlna jakoby vírem pohlcuje, a byl s ohromnou rychlostí hnán ke břehu. V polovědomí byl vržen na břeh a zanechán ustupující vlnou na zemi. Měl ještě tolik duchapřítomnosti, že se mohl v poslední chvíli vzpřímit a pokusit, aby se opravdu dostal na břeh a aby se tam udržel, nežli vlna klesne a jej s sebou odnese zpět. Ale nová, ještě ohromnější vlna hnala se za předešlou a nezbylo nežli lapnout dech a držet se pokud možno na jejím povrchu. Byl však přesto zalit aspoň desítky metry vody a hnán se strašlivou rychlostí dále na břeh. Již téměř omámen cítil náhle, že je hlavou a rukou nad vodou. Nový doušek vzduchu vrátil mu naději, a po nové vlně ucítil pod nohama pevnou půdu. Zůstav na suchu, použil chvíle k zotavení a načerpání vzduchu. Pak již tu byla nová vlna a Robinson byl zalit znovu – ale udržel se již na ní. Ještě dvě vlny nesly ho tak na svých hřbetech po plochem břehu kupředu. Konečně byl vržen na skálu. Náraz by jej byl málem připravil o život. Udeřil se s takovou silou do hrudi a do boku, že ztratil dech i vědomí. Naštěstí vzpamatoval se trochu, nežli ho zasáhla nová vlna. A hlavním štěstím bylo, že tato nejbližší vlna byla mnohem nižší předešlých a že mu poskytla možnost zotavit se tak dalece, že mohl vylézt na skalisko a uběhnout kus cesty, takže následující vlna, ačkoliv ho ještě zasáhla, nemohla ho přece odnést. Opět běžel kus cesty a tentokrát ocitl se opravdu z dosahu vln. Hnán úzkostí, vyšplhal na vyšší břeh a tam sebou vrhl do trávy, ztrácející smysly s vědomím, že je zachráněn.

(*) Superkargo zastupoval na palubě vlastníka přepravovaného nákladu. Kontroloval obchodní transakce, a ačkoliv neměl pravomoc nad lodníky, byl na obchodní lodi považován za druhou nejdůležitější osobu po kapitánovi.

Román Daniela Defoe Robinson Crusoe publikovala Městská knihovna v Praze roku 2020.

VÝSLEDKY KLUB EINSTEIN

VÝSLEDKY:

1. Podle abecedy: bledule, fialka, gerbera, kopretina, krokus, levandule, lilie, mečík, narcis, pampeliška, petrklíč, pivoňka, slunečnice, sněženka, tulipán.

Mezi jarní květiny patří: narcis, sněženka, bledule, petrklíč, tulipán, krokus, pampeliška, fialka.

2. Zmrzlina, komnata, hůl, kolo, houba, vítr, sýr, les, nůž, víno.

3. viz zadání

4. Původně jich bylo na záhoně 24 ($2/3 = 16$, $3/3 = 24$), kdyby jich utrhl pouze čtvrtinu, zůstalo by na záhoně 18 tulipánů ($24:4 = 6$, $24 - 6 = 18$).

5. Např. slunce, růže, pivo, brzdící vlak, srst králíka, svíčková, sklenička.

Osení – sázení velikonočního osení do punčošek.

Oslava – oslava životního jubilea 100. narozenin.

Dorty – společné pečení dortu s dětskou skupinou Paleček.

Malešice – umístili jsme se na 1. místě v pravidelné soutěži Malešický mozek.

Domino – hudební vystoupení skupiny Domino.

MDŽ

MDŽ – oslava Mezinárodního dne žen.

DUBNOVÁ VÝROČÍ

25.4.1719 vyšel román Daniela Defoe Robinson Crusoe. Život a zvláštní podivná dobrodružství Robinsona Crusoe, námořníka z Yorku patří mezi nejznámější „literárně-realistické fikce“. Robinsonův příběh je založen na skutečných událostech a prožitcích několika lidí, díky čemuž si zachovává jistou autenticitu. Zároveň ho však Defoe zpracoval do čtivé podoby, přijatelné pro masového čtenáře. Stejně jako u několika svých pozdějších knih – Paměti kavalíra, Moll Flandersová nebo Deník morového roku – také skrze Robinsona a jeho osudy Defoe kombinuje reálná data, fiktivní dialogy a vkládá do nich určité morální ponaučení. Do češtiny byl Robinson Crusoe přeložen mnohokrát, nejnovější překlad vyšel nedávno, v roce 2022. Je psán moderním jazykem a jeho autorem je překladatel Martin Pokorný.

20.4.1854 vyjel z továrny Františka Ringhoffer v Praze první český železniční vagon. Zakladatel firmy František Ringhoffer byl kotlář, v Praze založil dílnu na výrobu pivovarských kotlů. Jeho vnuk, František Ringhoffer II., založil roku 1852 výrobu železničních vagonů na Smíchově. První nákladní vagon byl vyroben 1854, osobní vagon 1863. Firma vyrobila i první osobní výtah v českých zemích, na zámku v Zákupích. Pod vedením Františka Ringhoffer III. se dále rozvíjela výroba osobních i nákladních vagonů, firma vyrobila salonní vlak pro rakouského císaře, pro rumunského krále a tureckého pašu, jídelní vozy pro belgickou společnost Wagons-Lits, vagony pražských tramvají, petřínské lanovky, a mnoho dalšího. Ringhofferovy vagony kupoval celý svět, v jejich salonní verzi se vozila většina evropských panovníků. Do začátku 2. světové války vyvezla Ringhofferka 145 tisíc vozů všeho druhu. Ringhofferovy závody byly jedním z největších průmyslových závodů v Rakousko-Uhersku. Po sloučení s kopřivnickou vagónkou nesl podnik od roku 1936 název Ringhoffer–Tatra a po druhé světové válce byl znárodněn pod jménem Tatra. Původní smíchovská vagónka se posléze v roce 1963 stala součástí ČKD jako ČKD Tatra.

4.4.1949 vznikl Severoatlantický pakt čili NATO. Původními signatáři byly USA, Kanada, Portugalsko, Itálie, Norsko, Dánsko, Island a země Bruselského paktu – Belgie, Francie, Lucembursko, Nizozemsko a Velká Británie. Korejská válka podnítila členské státy k vytvoření vojenské struktury pod dohledem amerických velitelů. Úkolem NATO se stalo „udržet Ameriku v Evropě, Rusko mimo západní Evropu a Německo při zemi.“ Reakcí na politické dohody umožňující v roce 1954 vstup Západního Německa do NATO bylo v roce 1955 založení Varšavské smlouvy. Ta byla po rozpadu sovětského impéria a zániku Východního Německa v roce 1991 rozpuštěna. NATO se postupně rozšiřovalo o další země. 12.3.1999 se přidaly Česká republika, Maďarsko a Polsko, v roce 2004 bylo v největší vlně rozšiřování do NATO připojeno 7 států: Litva, Lotyšsko, Estonsko, Rumunsko, Bulharsko, Slovinsko a Slovensko. V dubnu 2009 přistoupily Chorvatsko a Albánie, roku 2017 Černá Hora, v roce 2020 Severní Makedonie a 4.4.2023 Finsko. Třicátým druhým členem NATO se nedávno stalo Švédsko.

29.4.1949 měl premiéru film režiséra V. Čecha Divá Bára podle povídky Boženy Němcové. Film se předlohy nedržel příliš důsledně, pro diváky byly nezvykle atraktivní i odvážné záběry nahé hrdinky ve vodě. Věhlas filmu ale přineslo především herectví a krása Vlasty Fialové, která tehdy před kamerou debutovala a kvůli ní stojí snímek za shlédnutí dosud. Vlasta Fialová jako Bára byla tehdy v Japonsku zvolená nejkrásnější herečkou roku na světě. Film byl prodán do řady zemí a Vlasta Fialová patřila například v Latinské Americe k obdivovaným filmovým divám. Film byl úspěšným debutem i pro režiséra Vladimíra Čecha.

15.4.1949 vzniklo v Praze Státní nakladatelství dětské knihy (SNDK), které o 20 let později změnilo název na Albatros. V roce 1956 se stal ředitelem SNDK Bohumil Říha a nakladatelství získalo pro svou činnost nové kvalitní autory a překladatele. V roce 1964 bylo jedním ze sedmi zakladatelů Veletrhu dětské knihy v Bologni a téhož roku založilo v Československu Klub mladých čtenářů. Název Albatros přijalo v roce 1969, kdy přesídlilo do nové budovy na rohu Národní třídy a ulice Na Perštýně, kterou muselo opustit po téměř třiceti letech. V SNDK/Albatrosu vyšlo více než 10 000 titulů v nákladu přes 350 milionů výtisků. Po roce 2000 vycházejí některé tituly v elektronické formě na CD. Nakladatelství Albatros vydává nyní cca 150 knížek ročně. Zaměřuje se především na děti od 2 do 12 let, vydává původní i překladové tituly. K zavedeným autorům patří mj. V.Čtvrtek, J.Foglar, J.Lada, O.Sekora, J.Werich, J.Žáček, A.Born, ale také např. A.Lindgrenová, J.K.Rowlingová a její příběhy Harryho Pottera.

Albatros nabízí lepoporela pro nejmenší přes poezii, pohádky, knížky pro začínající čtenáře, literaturu populárně-naučnou a vzdělávací, fantasy, detektivní příběhy a komiksy. Jako jedno z mála velkých státních předlistopadových nakladatelství přežil privatizaci a tržní transformaci. Současným vlastníkem nakladatelství je společnost Narcia Consulting a.s. Ústředí Albatrosu sídlí v Praze-Nuslích.

22.4.1959 se cestovatelé Miroslav Zikmund a Jiří Hanzelka vydali na pětiletou expedici do Asie a Oceánie. Svoji druhou cestu podnikli ve dvou upravených nákladních vozech Tatra 805. Také na této cestě shromáždili velké množství dokumentárního materiálu. Navštívili Turecko, Sýrii, Pákistán, Indii, Cejlón, Barmu, Kambodžu, Indonésii, Japonsko a Irák. V letech 1963 –1964 procestovali velkou část Sovětského svazu od východu k západu, od severu Jakutska až po Pamír na jihu v Tádžikistánu. Reportáže ze Sovětského svazu, tzv. 4. zpráva, kde oba autoři nezamlčovali nedostatky a chyby sovětského systému, jim v letech normalizace přitížily. Zprávu „prostudovali“ sovětsští poradci a oba autoři byli vnímáni jako nepřátelé SSSR. Jejich informace, postřehy a analýzy z první poloviny 60. let byly v Sovětském svazu akceptovány až v průběhu perestrojky. Cestovatelé přišli v době normalizace o práci a čelili ústrkům režimu. Uznání se jim dostalo až po listopadu - v roce 1993 byla Zikmundovi a Hanzelkovi udělena za celoživotní dílo Cena E. E. Kische, v roce 1999 převzali z rukou prezidenta Václava Havla Medaili Za zásluhy II. stupně. Miroslavu Zikmundovi udělil roku 2014 prezident Miloš Zeman Řád Tomáše Garrigua Masaryka I. třídy. Jejich cestám je věnována stálá expozice Muzea jihovýchodní Moravy v bývalém areálu Baťových závodů (Svitu).

1.4.1979 byl v Československu zaveden každoroční letní čas. První pokusy o zavádění letního času pocházejí z Anglie z počátku 20.století. Až do 70.let se s letním časem spíše experimentovalo. Každoroční letní čas byl u nás zaveden v roce 1979 jako reakce na energetickou krizi, měl ušetřit elektřinu. Po několika letech se ustálilo pravidlo, podle kterého se letní čas zaváděl poslední březnový víkend (v noci ze soboty na neděli) a končil poslední zářijový víkend. Od roku 1996 je letní čas o jeden měsíc delší – trvá až do posledního víkendu v říjnu, čímž je letní čas zaveden po větší část roku než čas pásmový. Tato změna byla provedena v celé Evropské unii, takže se jí přizpůsobilo i Česko.

15.4.2019 propukl v Paříži požár katedrály Notre-Dame. Oheň zničil téměř celou střechu včetně typického sanktusníku, část vitrážových oken a část nosných kleneb v chrámové lodi. Částečně poškodil i vnitřní vybavení, většina vzácných artefaktů však byla zkázy ušetřena. S požárem bojovalo více než 400 hasičů a další stovka pomáhala vynášet artefakty a klenoty. Katedrála Notre-Dame v Paříži (česky označovaná také jako chrám Matky Boží) je gotická katedrála stojící na východní polovině pařížského ostrova Île de la Cité na řece Seině. Byla postavena v letech 1163–1345, patří k nejkrásnějším stavbám francouzské gotiky a k významným památkám evropské středověké architektury vůbec. Prezident Macron nedávno potvrdil, že katedrála by měla být znovu otevřena koncem letošního roku.

Před 85 lety, roku 1939, byl v Praze založen Orchestr Karla Vlacha. Orchestr je jedním z nejvýznamnějších představitelů swingové, jazzové, taneční a populární hudby a nejstarším big-bandem v Evropě. Na svém kontě má tisíce gramofonových a rozhlasových nahrávek, televizních pořadů a koncertů. Působil v Divadle ABC, pevným zázemím mu bylo Hudební divadlo v Karlíně, kde doprovázel veškerá muzikálová představení jako Golem, Hello Dolly, Zasněžená romance, Někdo to rád horké, Noc na Karlštejně a nespočet dalších. Karel Vlach přivedl ke spolupráci řadu vynikajících muzikantů a zpěváků, zpívali s ním Rudolf Cortés, Yvetta Simonová, Milan Chladil, Karel Štědrý, Eva Pilarová, Marta Kubišová, a mnozí další. Byl to Orchestr Karla Vlacha, který u nás převzal jako první většinu skladeb z repertoáru Orchestru Glenna Millera. Vlachův orchestr je hrál s takovou bravurou, že v jeho podání byly prakticky k nerozeznání od amerického vzoru. Orchestr Karla Vlacha hraje také na reprezentačních plesech na Žofíně, v Obecním domě či ve Španělském sále Pražského hradu. Tam doprovází hvězdy naší populární hudby a představuje instrumentální mistrovství svých sólistů.

Zdroje: wikipedia, <https://www.irozhlas.cz/>

INFORMACE Z DOMOVA

Další stravovací komise budou: 10. 4., 24. 4., 8. 5. 22.5., 5.6., 19.6.,
O schvalování nového jídelníčku budou členové stravovací
komise předem informováni.

Schůzka
důvěrníků
s vedením
domova se uskuteční
ve středu 3. 4. 2024
od 10:00
v sále.

Multisenzorická místnost A0
Připomínáme, že na odd. A0 je
k dispozici multisenzorická místnost,
která slouží k relaxaci a setkávání
klientů. Místnost je odemčená
a můžete ji kdykoli navštívit.

Zahradkáři – 4. dubna proběhne setkání
zahradkářů ve velkém sále od 14:00.

ZOOTERAPIE – od 25. dubna započne pravidelné
setkávání se zvířaty z farmy Boušice u Benešova.

VIRTUÁLNÍ VÝLETY PO KRÁSÁCH NAŠÍ VLASTI I SVĚTA

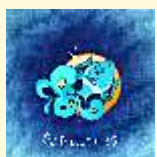
Do našich 3D brýlí jsme nahráli nový obsah, který je v češtině. Nechte se provést po
Pompejích, Florencii, ale i Brně nebo Bratislavě. Neváhejte oslovit svého aktivizačního
pracovníka. 3D brýle nejsou doporučeny pro klienty s kardiostimulátorem.

Duben

Kozoroh - 22. 12. – 20. 1.

Nesmutněte kvůli něčemu, co nemůžete
ovlivnit. Důležité věci zvládnete a vaše
psychika potřebuje radost.

Vodnář - 21. 1. – 20. 2.

I když nějaké věci nebudou právě
jednoduché, stejně si dovedete nakonec
vydobyť to, na čem vám opravdu záleží.

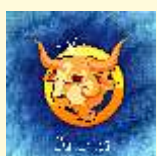
Ryby - 21. 2. – 20. 3.

Budete velmi inspirováni a budete vaše
přátele fascinovat. Ukažte jim všechno,
co ve vás vězí, na to je třeba dát pozor.

Beran - 21. 3. – 20. 4.

Pokud vám dnes bude ležet na srdci
nějaká tíha, tak se o ni podělte s vaším
milovaným, hned vám bude lépe.

Býk - 21. 4. – 21. 5.

Budete mít plno zajímavých rodinných
aktivit, kterých se budete moci zúčastnit a
ještě si pořídit fotodokumentaci.

Blíženci - 22. 5. – 21. 6.

Duben pro vás bude zajímavý, jenom
musíte podchytit všechny možnosti,
které máte, to je totiž nutné.

HOROSKOPY

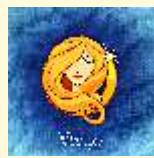
Rak - 22. 6. – 22. 7.

Nezapomeňte na pozitivní rodinné příběhy
vašeho rodu. Ty je třeba předávat
z generace na generaci. Věnujte se tomu.

Lev - 23. 7. – 22. 8.

Nebudete mít tolik energie, abyste lezli
po horách, ale stejně ji nakonec
naleznete dostatek ke všem činnostem.

Panna - 23. 8. – 22. 9.

Jestli pro vás bude mít něco větší
význam než váš volný čas, tak se tomu
věnujte naplno a nenechte se odradit.

Váhy - 23. 9. – 23. 10.

Budete mít dostatek elánu, a tak si klidně
přidejte na program pohyb. Ten pro vás
bude velmi zásadní, držte se ho.

Štír - 24. 10. – 22. 11.

Milostné potíže by pro vás mohly být
dnes náročné, tak se nebojte mluvit
o všem s někým, kdo je pro vás důležitý.

Střelec - 23. 11. – 21. 12.

Budete muset projevit toleranci, protože
nějaké věci nebudou tak dokonalé, jak
byste si přáli. Ale nějaké jiné vás potěší.

Zdroj: horoskopy.cz